

Figur 5.4. Olika källor till belastningen av kväve och fosfor på Mälaren. Källa: Underlaget till SMED PLC-5.

Därutöver pågår inom hela Mälarens avrinningsområde olika åtgärder för att minska näringsläckaget till sjöar och vattendrag, inklusive Mälaren och Östersjön. Exempel på åtgärder som används är anläggande av våtmarker och skyddszoner, samt att använda fånggrödor. Med tanke på de tidigare nämnda ökningarna av fosforbelastningen

från de två mest jordbruksdominerade vattendragen Sagån och Örsundaån, så är det viktigt av att satsa på effektiva åtgärder inom jordbruket. Detta för att fosforbelastningen på Mälaren och i förlängningen även på Östersjön skall kunna reduceras. En hel del åtgärder har visserligen redan satts in, men det behövs sannolikt mer. Ett problem är trögheten i

våra mark- och vattensystem som gör att det kan ta tid innan effekterna av insatta åtgärder verkligen syns i våra sjöar och vattendrag. En stor del av den fosfor som släpptes ut fram till slutet av 1960-talet ligger fortfarande kvar i sedimenten och fungerar som en intern fosforkälla, vilket markerar vikten av att arbeta långsiktigt och förebyggande.

Foto: Lars Sonesten